

บทที่ 7

การเป็นอิสระจากระบบโลก

ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคนที่เพิ่มขึ้นอีก

การออกกำลังกายได้พัฒนาความแข็งแรง ทักษะ ความทนทาน และเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสุขภาพที่ดี ในทำนองเดียวกัน ความทุกข์ยากทำให้ผู้เชื่อได้ออกกำลังฝ่ายวิญญาณ ซึ่งนำไปสู่ผู้มีอิสระจากระบบโลกของซาตาน (spiritual autonomy) โดยแรงจูงใจและการตัดสินใจของเขาไม่ได้รับอิทธิพลจากทางโลก แต่มาจากพระเจ้าเท่านั้น ด้วยการเปรียบเทียบทางการออกกำลังกายนี้ เราสามารถบอกได้ว่าการเป็นอิสระจากระบบโลกเป็นความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคนที่เข้มแข็งกว่าเดิม

ประสบการณ์ที่ผู้เชื่อมีกับการประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณเมื่อต้องทนกับประเภทการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง ได้ทำให้ผู้เชื่อพัฒนาลักษณะของความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนมากยิ่งขึ้น ผู้เชื่อที่ประสบความสำเร็จในการจัดการต่อความกดดันจะมีความมั่นใจในพระเจ้าและทรัพยากรฝ่ายวิญญาณมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้เชื่อมีอิสระจากระบบโลกแล้ว จิตใจของเขาจะปักไว้กับพระคริสต์เสมอ (Occupation with Christ) และเขาจะเข้าร่วมในความสุขของพระเจ้า (sharing the happiness of God) ซึ่งทำให้เขามีความมั่นใจและสงบสุข และจะสะท้อนพระคุณพระเจ้าแก่ผู้อื่น

คำว่า autonomy (ออ-ทอโนมี) ภาษาไทยแปลว่า “อิสระภาพในการปกครองตนเอง”) มาจากคำกรีกโบราณว่า αυτονομια (เอาโทโนเมีย) ซึ่งสมัยก่อนหมายถึงการ

อยู่ภายใต้กฎของตน (ระดับชาติหรือในชีวิตส่วนตัวก็ตาม) หรือที่จะอยู่อย่างมีอิสรภาพ ในปัจจุบันคำว่า autonomy หมายถึงการที่บุคคลสามารถตัดสินใจเลือกทางของตน ในชีวิตคริสเตียนการเป็นอิสระจากระบบโลกเป็นการที่ผู้เชื่อมีอิสระในการปฏิบัติชีวิตตามพระบัญชาของพระเจ้า โดยไม่ได้ถูกควบคุมโดยอิทธิพลจากระบบโลกของชาตาน

ผู้เชื่อที่มีอิสรจากระบบโลกรู้ว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เขาพร้อมที่จะเผชิญกับทุกสถานการณ์ การสอนอย่างสัตย์ซื่อจากศิษยภิบาล และประสบการณ์ส่วนตัวกับการใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ทำให้เขาเรียนรู้วิธีการใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณในชีวิตแต่ละวัน อนึ่ง การทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรที่เขาผ่านพ้นไปแล้วได้สร้างทัศนคติใหม่ต่อผู้อื่น โดยทำให้เขามีกำลังในการรักผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอด้วยความรักไม่ส่วนตัว

ความรักไม่ส่วนตัวแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า

เราสามารถเข้าใจถึงความรักไม่ส่วนตัว (คือ ความรักต่อผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข) มากขึ้นโดยให้คำจำกัดความของความรักส่วนตัวก่อน ความรักส่วนตัวมีสองประเภทดังนี้คือ

1. ความรักด้วยอารมณ์ (romance) เป็นความรักส่วนตัวต่อเพศตรงข้าม
2. ความเป็นมิตร (friendship) เป็นการขึ้นชอต่อเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามก็ได้

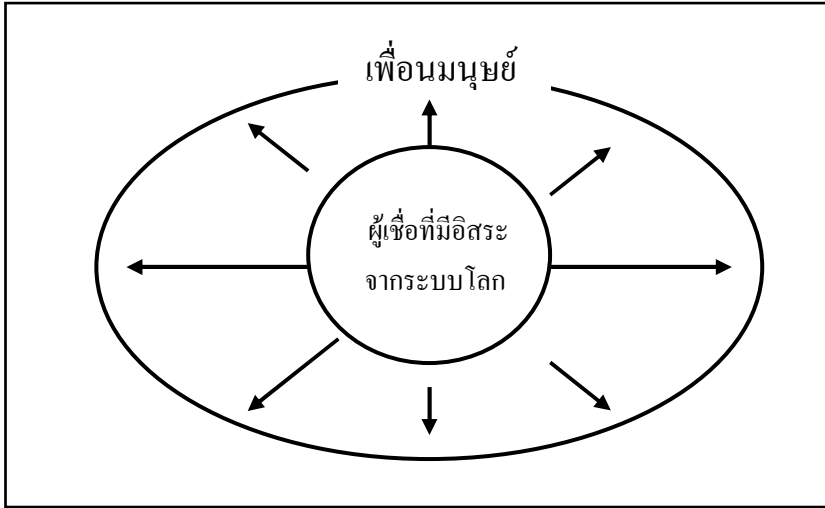
ความรักส่วนตัวเป็นการเอาใจใส่หรือความชื่นชอบให้กับผู้อื่นตามมาตรฐานของตน ทว่า เมื่อมีคนหนึ่งได้ตกหลุมรักหรือสร้างมิตรกับเพื่อนใหม่ เขากำลังสร้างปัญหาขึ้นมา เพราะคนที่เขารักไม่สมบูรณ์แบบ ไม่ซื่อเร็ว เพราะเหตุผลใดก็ตาม คนที่เขารักหรือชอบอยู่นั้นจะสร้างทุกข์และเป็นการทดสอบให้กับตน เนื่องจากไม่มีใครที่สมบูรณ์แบบ คนที่ถูกรักจะทำให้คนที่รักนั้นต้องผิดหวัง ซัดซึ้งใจ และเจ็บปวด และเนื่องจากคนที่รักก็ไม่สมบูรณ์แบบเช่นกัน แต่ละฝ่ายจะนำข้อบกพร่องของตนมาถึงความสัมพันธ์นั้น

เมื่อพระเจ้าทรงบัญชาให้เราต้องรักผู้เชื่อทุกคน (ยอห์น 15:12,17) เพื่อนบ้าน (มัทธิว 19:19; โรม 13:9) และเพื่อนมนุษย์ทุกคน (ลูกา 6:27-28,35) เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าพระองค์ไม่ได้หมายความว่าเราต้องรักทุกคนเหล่านี้เป็นส่วนตัว พระองค์ทรงบัญชาให้เรา *แก้ไข* ปัญหา ไม่ใช่ *สร้าง* ปัญหา! ความจริงแล้ว ความรักส่วนตัวระหว่างสองคนมักจะขาดคุณธรรมจากทั้งสองฝ่ายเป็นเรื่องธรรมดา แต่ผู้เชื่อที่สร้างความรักส่วนตัวกับพระเจ้าจะไม่ผิดหวังเพราะคุณธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

เรารับคำบัญชาจากพระเจ้าที่จะรักพระองค์และผู้อื่นอย่างไรบ้าง? ความรักไม่ส่วนตัวที่เรามีต่อเพื่อนมนุษย์มีคุณธรรมและสามารถแก้ไขปัญหาได้ ความรักไม่ส่วนตัวไม่มีเงื่อนไขต่อผู้ที่ถูกรัก นี่หมายความว่าเราไม่ได้หวังอะไรจากผู้อื่น เราไม่ได้รักเขาเพราะความสวยงามของเขา หรือเพราะเขารักเราก่อน หรือเพราะเขามีคุณค่าต่อเรา ความรักไม่ส่วนตัวมีฐานบนคุณธรรมของผู้ที่รัก ความรักไม่ส่วนตัวจึงอดทนนาน ไม่ลำเอียง มีคุณความดีและมารยาท และจะมองสถานการณ์ด้วยมุมมองของพระเจ้าเมื่อต้องเผชิญกับการเป็นปรปักษ์และการข่มเหง ความรักไม่ส่วนตัวเป็นผลจากการเติบโตฝ่ายวิญญาณภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า

คำจำกัดและการอธิบายของความรักไม่ส่วนตัว

หากเราจะเข้าใจถึงความรักแบบที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เราต้องมีต่อเพื่อนมนุษย์ เราจะต้องแยกระหว่างผู้ที่รัก (the *subject* of love) และผู้ที่ถูกรัก (the *object* of love) ความรักส่วนตัวเน้นคุณลักษณะของผู้ที่ถูกรัก แต่ความรักไม่ส่วนตัวเน้นคุณลักษณะของผู้ที่รัก ความรักไม่ส่วนตัวไม่มีเงื่อนไข ซึ่งต้องอาศัยคุณธรรมและสถานะฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ ผู้ที่รักยังมีคุณธรรมสูง ก็ยังสามารถรักเพื่อนมนุษย์มากยิ่งขึ้น ผู้ที่ถูกรักอาจเป็นคนที่ผู้ที่รักได้รู้จักดีหรือเป็นคนที่ไม่รู้จักเลย อาจเป็นเพื่อนหรือศัตรู น่ารักหรือน่ารังเกียจ น่านับถือหรือไม่ก็นับถือ ดีหรือชั่ว ผู้เชื่อหรือผู้ที่ไม่เชื่อ

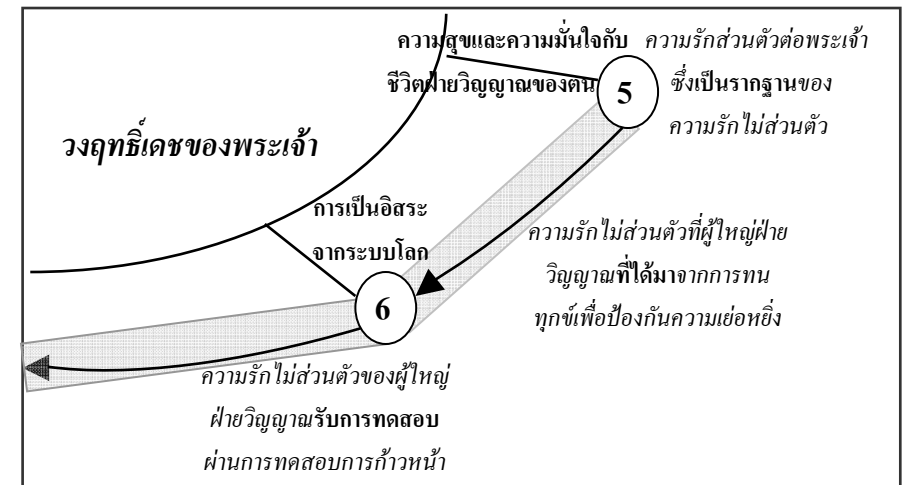
ความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์

เราจึงเข้าใจว่าความรักไม่ส่วนตัวคือคุณธรรมของผู้ที่รัก ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินชีวิตภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ความรักไม่ส่วนตัวได้พัฒนาขึ้นตามขั้นตอน และโดยเฉพาะในสามขั้นตอนแห่งการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณซึ่งประกอบด้วยความรักไม่ส่วนตัว อย่างไรก็ตาม ความรักไม่ส่วนตัวของคริสเตียนยังไม่สมบูรณ์แบบในประตูดที่ 5 ของวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า แต่จะแข็งแกร่งขึ้น ณ ประตูดที่ 6 แล้วสุดท้ายจะเป็นความรักที่บริบูรณ์เมื่อผู้เชื่อก้าวหน้าถึงประตูดที่ 8

ความรักส่วนตัวต่อพระเจ้า และ ความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ รวมเป็นแหล่งของความรักไม่ส่วนตัวที่ผู้เชื่อสามารถมีต่อเพื่อนมนุษย์ เพราะเหตุนี้ประตูดที่ 5 (ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ และ ความรักส่วนตัวที่มีต่อพระเจ้า) จึงต้องนำหน้าประตูดที่ 6 (การเป็นอิสระจากระบบโลก และ ความรักไม่ส่วนตัวที่มีต่อเพื่อนมนุษย์)

ถ้าผู้ใดว่า ‘ข้าพเจ้ารักพระเจ้า’ แต่ยังไม่รักพี่น้อง [ในพระคริสต์] ของตน ผู้นั้นก็เป็นคนพดมุสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้อง [ในพระคริสต์] ของตนที่แลเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นไม่ได้ อนึ่ง เราได้รับพระบัญญัติจากพระองค์ดังนี้ว่า คนที่รักพระเจ้า [ประตูดที่ 5] จะต้องรักพี่น้องของตนด้วย [ประตูดที่ 6] (1 ยอห์น 4:20-21)

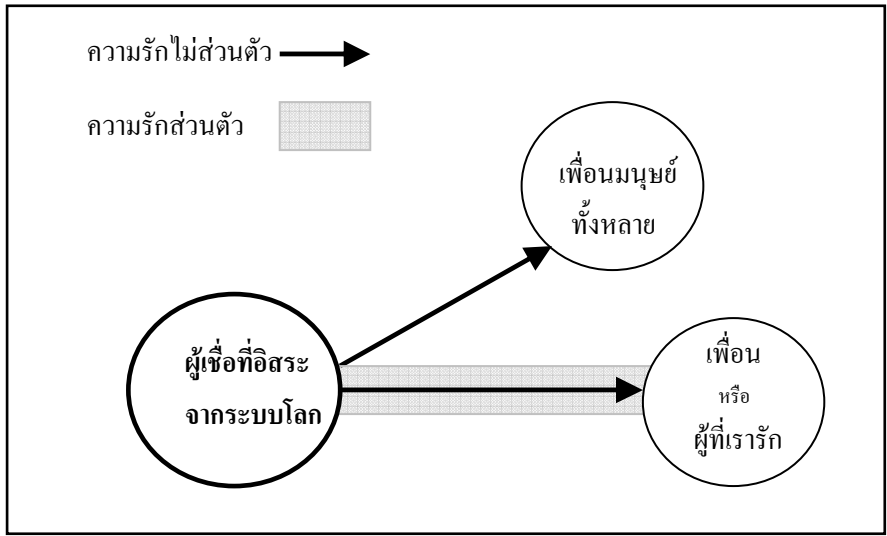
ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณจำเป็นต้องมาก่อนที่ผู้เชื่อจะสามารถพัฒนาความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์ พระบัญญัติที่สั่งให้เรา “รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ได้บอกเราว่าความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณเป็นพื้นฐานสำหรับความรักไม่ส่วนตัว (มัทธิว 22:39; มาระโก 12:31; กาลาเทีย 5:14) จากนั้นเมื่อผู้เชื่อได้พัฒนาก้าวหน้าถึงขั้นการเป็นอิสระจากระบบโลก เขาได้สร้างกล้ามเนื้อฝ่ายวิญญาณซึ่งจะทำให้เขาแข็งแกร่งพอที่จะสามารถทนต่อการทดสอบและทำตามพระบัญชาทุกข้อที่เกี่ยวกับความรักไม่ส่วนตัวที่เขาต้องมีต่อเพื่อนมนุษย์ ความสามารถในการที่จะรักผู้อื่นด้วยความรักไม่ส่วนตัวก็ขึ้นมาผ่านการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง ซึ่งนำผู้

พัฒนาการของความรักไม่ส่วนตัว

เชื่อมาถึงการเป็นอิสระจากระบบโลกของซาตาน จากนั้นความรักไม่ส่วนตัวต้องถูกพิสูจน์ผ่านการทดสอบผ่านผู้คน (people testing) ซึ่งเป็นการทดสอบการกาวหน้าอย่างหนึ่งที่ผู้ใหญ่วัยวิญญานต้องเผชิญก่อนที่จะเขาจะเป็นคริสเตียนที่โตแล้ว

ความรักไม่ส่วนตัวไม่ใช่ความไม่สนใจหรือการขาดความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น แต่เป็นคุณธรรมซึ่งอยู่ใจกลางของทุกความสัมพันธ์ที่ได้ประสบความสำเร็จ ความรักไม่ส่วนตัวเป็นคุณความดีจากพระเจ้าที่ผู้เชื่อได้รับจากการทำแผนพิธิการของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเขา แต่ความรักส่วนตัวเป็นการแสดงออกนอกอารมณ์และความคิดของมนุษย์ ซึ่งอาจไม่มีคุณความดีก็ได้ ความรักไม่ส่วนตัวเน้นความดี คุณธรรม และการเติบโตฝ่ายวิญญานของผู้ที่รัก แต่ความรักส่วนตัวได้เน้นความดี หรือความสวยงามของผู้ที่ถูกรัก ความรักไม่ส่วนตัวสามารถรักทุกคนได้ แต่ความรักส่วนตัวจะรักได้เฉพาะไม่กี่คนเท่านั้น ความรักไม่ส่วนตัวถูกตั้งไว้บนหลักคำสอนพระคัมภีร์ แต่ความรักส่วนตัวต้องขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างสองฝ่ายและความชื่นชอบที่เขามีต่อกันและกัน ความรักไม่ส่วนตัว

ความรักไม่ส่วนตัวต่อทุกคน ความรักส่วนตัวต่อไม่กี่คน

เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เราต้องมีต่อเพื่อนมนุษย์ แต่ความรักส่วนตัวเป็นสิ่งที่พระเจ้าอนุญาตให้เราสามารถเลือกได้ การพัฒนาความรักไม่ส่วนตัวจำเป็นต้องอาศัยการเรียนและการทำตามแผนพิธิการของพระเจ้า ความรักส่วนตัวไม่ต้องการคุณสมบัติใดๆ คือ ใครก็ได้สามารถดกหลุมรักได้ ความรักไม่ส่วนตัวเป็นเครื่องมือการแก้ไขปัญหา แต่ความรักส่วนตัวจะสร้างปัญหาอยู่เสมอ

การมีความรักส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์ทำให้เราเสี่ยงต่อการเขวออกจากความสัมพันธ์ที่เรามีต่อพระเจ้า ในทางตรงกันข้าม ความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์เป็นผลจากการที่ผู้เชื่อตั้งความรักส่วนตัวที่เขามีต่อพระเจ้าเป็นแรงจูงใจที่สูงสุดในชีวิตของเขา ความรักไม่ส่วนตัวได้นำคุณธรรมมาเพื่อแก้ปัญหาความสัมพันธ์ทุกเรื่อง ความรักไม่ส่วนตัวได้สำแดงคุณความดีและคุณธรรมโดยปราศจากการโต้เถียง การขมขื่น ความลำเอียง หรือการแก้แค้น ความรักไม่ส่วนตัวไม่สามารถทำลายได้ด้วยการเกลียดชัง การข่มเหง ความไม่ยุติธรรม การไม่ให้อภัย หรือการเป็นปรปักษ์ประเภทอื่นๆ

ความรักไม่ส่วนตัวเป็นพื้นฐานสำคัญของการมีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ด้วยความรักไม่ส่วนตัวผู้เชื่อจะไม่ยอมให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ของตนเองทำให้เขาเสียมารยาทหรือกระทำความผิดบาปต่อเพื่อนมนุษย์ ความรักส่วนตัวเป็นทัศนคติที่ว่าจะไม่ตอบโต้เมื่อมีสองบุคคลมาชนกัน แต่จะมีท่าทีต่อผู้อื่นอย่างให้เกียรติ มีคุณธรรม และจะมองสถานการณ์ตามความจริง ซึ่งเป็นลักษณะของผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกแล้ว ถึงแม้ผู้เชื่อจะเริ่มก่อความรักไม่ส่วนตัวในช่วงต้นๆ ของการเติบโตแห่งชีวิตคริสเตียน ก็ยังจะเป็นความรักที่ไม่สมบูรณ์จนกระทั่งเขาได้มีอิสระจากระบบโลก

ต่อจากนี้เป็นการสำรวจคุณลักษณะของการเป็นอิสระจากระบบโลกและกำลังที่ผู้เชื่อได้รับจากการมีความรักไม่ส่วนตัว

ลักษณะของการเป็นอิสระจากระบบโลก

เมื่อคริสเตียนได้ก้าวหน้าในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เขาสามารถนำฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาใช้ต่อประสบการณ์ของเขามากยิ่งกว่าเดิมและอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเราจะเห็นผ่านการเปรียบเทียบลักษณะของการเป็นอิสระจากระบบโลกของชาตาน (ประตู่ที่ 6) กับลักษณะของความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน (ประตู่ที่ 5) ที่บันทึกไว้ในบทที่ 5

1. **การพัฒนาความสามารถในการมีความสุข** ผู้เชื่อสามารถเห็นคุณค่าของพระคุณของพระเจ้าในทุกด้านในชีวิต จึงมีสันติสุขยิ่งแข็งแกร่งกว่าเดิมและอย่างสม่ำเสมอ
2. **ความคิดที่มั่นคงขึ้น** ความคิดและทัศนคติที่ถูกต้องได้พัฒนาขึ้นตามแต่ละขั้นตอนของการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

ผู้ที่ได้รับสติปัญญา [หลักคำสอนพระคัมภีร์] ก็รักตนเอง [ความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ] ผู้ที่รักษาความเข้าใจไว้จะจำเริญรุ่งเรือง [ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณจะกลายเป็นการอิสระจากระบบโลก]

(สุภาษิต 19:8)

จงมีความคิดในตนเอง เหมือนกับความคิดซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์
(ฟิลิปปี 2:5)

ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกไม่ได้ถูกบีบจากอิทธิพลของโลกเท่ากับตอนโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแรกๆ ตอนนี้เขามีสมาธิ จึงสามารถประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ได้อย่างสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะทุกข์ยากหรือรุ่งเรืองก็ตาม

3. **ความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์** ความรักไม่ส่วนตัวของผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกของชาตานเป็นความรักที่แข็งแกร่งขึ้นกว่าเดิม ถึงแม้ว่าผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนได้สะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์มากในจิตใจของตน แต่เขายังมีแนวโน้มที่จะพึ่งอาศัยผู้คนและสิ่งของเพื่อความสุขของเขา ทั้งที่ผู้เชื่อที่อิสระจากระบบโลกของชาตานก็ได้อิสระจากความต้องการฝ่ายโลก เพราะฉะนั้น เขาสามารถมองสถานการณ์ตามความจริงเพราะไม่มีความคิดหรือความรู้สึกส่วนตัวเข้ามาปะปน เขาจึงสามารถปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้าที่เกี่ยวกับความรักไม่ส่วนตัวได้อย่างดีคือ ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกได้กระทำต่อผู้อื่นจากคุณธรรมที่มาจากภายในตัวเขา และไม่ได้ขึ้นอยู่กับความดีหรือความงดงามของอีกฝ่ายหนึ่ง

4. **มั่นใจในความรู้ความเข้าใจ** ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณได้รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเพราะได้สะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์หลายร้อยข้อตั้งแต่เป็นทารกฝ่ายวิญญาณ เมื่อได้มีอิสระจากระบบโลกแล้วเขาได้ผ่านการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งแล้ว เขาจึงมั่นใจในความสัมพันธ์ที่เขามีต่อพระบิดา พระบุตร และ พระวิญญาณบริสุทธิ์ และมั่นใจในความสามารถของตนที่จะประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ โดยไม่ให้หลักคำสอน หรือการประยุกต์มาใช้ให้เพี้ยนจากความจริง

5. **การปรับตัวเข้าหาพระคุณของพระเจ้า (Grace Orientation to Life)** ถึงแม้ลักษณะนี้ก็มีอยู่ในความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน เมื่อผู้เชื่อโตขึ้นเขาจะเห็นคุณค่าของนโยบายแห่งพระคุณของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น พระคุณนั้นอยู่ต่างหากจากคุณความดีของมนุษย์ ความสามารถหรือการกระทำใดๆของมนุษย์ ผลประโยชน์ของมนุษย์ไม่มีส่วนในแผนพิธีการของพระเจ้า ชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่เหนือธรรมชาติและต้องใช้วิธีการเหนือธรรมชาติในการปฏิบัติ ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกได้พึ่งอาศัยอุทยานภาพของพระเจ้าในทุกด้านของชีวิต การปรับตัวเข้าหาพระคุณของพระเจ้าทำให้เขาเป็น

อิสระจากความคิดว่ามนุษย์จะชอบธรรมโดยถือกฎศาสนาและการกระทำดี (legalism) เขาก็จะไม่คิดที่จะหมั่นประมาทพระคุณของพระเจ้าโดยกระทำบาปไปเรื่อยๆ แต่เขาได้เลือกที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัย พระประสงค์ และแผนพิธิการที่พระองค์ทรงมีต่อผู้เชื่อทุกคนแห่งยุคคริสตจักร

6. การเข้าหาความจริงผ่านหลักคำสอนพระคัมภีร์ (Doctrinal Orientation to Reality)

เนื่องจากความเย่อหยิ่งและการเข้าข้างตัวเองได้ลดลงแล้วเพราะได้ผ่านการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งไปแล้ว ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกสามารถประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณต่อการทดสอบการก้าวหน้าอย่างถูกต้อง ซึ่งผลักดันเขาให้ก้าวไปถึงเป้าหมาย เขาจะอยู่ในความจริงของพระเจ้า และอยู่ในแผนการของพระองค์ ซึ่งตรงข้ามกับผู้เชื่อที่หน้าซื่อใจคด กระตือรือร้นด้วยอารมณ์ และเป็นที่น่ารำคาญของผู้อื่นเพราะการคิดว่าตัวเองดีแล้ว การเป็นอิสระจากระบบโลกเป็นยอดแห่งการรู้จักและดำเนินชีวิตในความจริง พร้อมกับการมีความคิดและสภาพจิตใจที่มั่นคง

7. การตัดสินใจที่ถูกต้อง ความคิดที่ถูกต้อง (หลักคำสอนพระคัมภีร์ในกระแสมโนทัศน์) และแรงจูงใจที่ถูกต้อง (ความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้า) จะนำไปถึงการตัดสินใจที่ถูกต้อง ในขณะที่ผู้เชื่อโตขึ้นฝ่ายวิญญาณตามขั้นตอน เขาจะทำการตัดสินใจที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น แล้วการกระทำของเขาจึงจะถูกต้องตาม มีหลักการสำคัญอย่างหนึ่งที่ว่าการทำสิ่งที่ถูกต้องยังต้องทำด้วยวิธีและแรงจูงใจที่ถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม หากเราทำสิ่งที่ถูกต้องแต่เราใช้วิธีที่ไม่ถูกต้องหรือแรงจูงใจของเราไม่ถูกต้อง เรากำลังทำสิ่งที่ไม่ถูก ในแนวโน้มนเดียวกัน การทำสิ่งที่ผิดไม่ว่าเราทำด้วยวิธีการหรือแรงจูงใจที่ถูกต้องก็ถือว่าผิด และคงไม่ต้องพูดถึงการกระทำสิ่งที่ผิดด้วยวิธีหรือแรงจูงใจที่ผิดนั้นก็ผิดแน่นอนอยู่แล้ว! ในการที่ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกกำลังก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณ เขาได้เรียนรู้ที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องคือ การศึกษาและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ด้วยใจถ่อม และด้วยแรงจูงใจที่ถูกต้อง

(คือความรักส่วนตัวที่เขามีต่อพระเจ้า) เป็นกำลังและแรงจูงใจของเขาในยามที่เขาต้องเผชิญกับการทดสอบการก้าวหน้า

8. การเข้าใจเขตจำกัดของตน ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกได้เข้าใจและยอมรับในเขตจำกัดของตน และจะไม่พยายามที่จะทำเกินความสามารถของเขา เขารู้ว่า ถ้าเขาถ่อมใจพระเจ้าอาจทรงใช้ความสามารถของเขา แต่ถ้าหากเขาเย่อหยิ่ง พระเจ้าไม่อาจใช้ความสามารถของเขาในแผนการของพระองค์ได้ ในอีกด้านหนึ่ง เขาสำนึกว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมทรัพยากรฝ่ายวิญญาณและฤทธิ์เดชอันไม่จำกัด เพื่อเขาจะสามารถพัฒนาถึงขั้นตอนสูงสุดในชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน เพราะฉะนั้น ด้วยการถ่อมใจเช่นนี้ เขาสามารถควบคุมชีวิตของตนและมุ่งไปให้ถึงเป้าหมาย

ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกทราบดีว่าเขาไม่สามารถเข้าแทรกแซงในชีวิตของผู้อื่นหากเขายังต้องการควบคุมชีวิตของตนไว้ ไม่มีผู้ใดที่สามารถเข้าไปยุ่งกับการตัดสินใจของผู้อื่น แล้วยังทำการตัดสินใจของตนได้โดยไม่นำความคิดและความรู้สึกของตนเข้ามาปะปน เพราะฉะนั้น ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกจะหลีกเลี่ยงความหึงหวงและไม่ปรารถนาที่จะควบคุมและมีอำนาจเหนือชีวิตของผู้อื่น เขาเป็นคนชอบธรรมแต่ไม่ถือว่าเป็นความชอบธรรมด้วยตนเอง (self-righteous) จะเป็นผู้เชื่อที่มีคุณธรรมและศีลธรรมสูง แต่จะไม่บังคับให้คนอื่นต้องคิดหรือทำตามแบบของตนเอง ทัศนคติเช่นนี้จะอำนวยความสะดวกที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งได้หลีกเลี่ยงการมักใหญ่ใฝ่สูงและการแข่งขัน

9. พบความหมายของชีวิตของตน ในขั้นตอนการเป็นอิสระจากระบบโลก ผู้เชื่อได้สำนึกถึงความหมายและพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อชีวิตส่วนตัวของเขามากขึ้น ความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระองค์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขา ความหมายและความสุขของเขามาจากความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระองค์ ไม่ใช่จากสังคมมนุษย์ ความสำเร็จฝ่ายโลก การเลื่อนตำแหน่ง เงินทอง หรือความสนุกสนาน พระองค์ทรงมีแผนการซึ่งจะอวยพรเขาถึงที่สุด

ซึ่งเป็นแผนการที่จะทำให้เขาถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์ในปัจจุบันและในอนาคตจนถึงนิรันดร์กาล เมื่อผู้เชื่อเป็นอิสระจากระบบโลกและเลิกคิดที่จะควบคุมผู้อื่นแล้ว เขาจึงจะจดจ่อต่อการทำพระประสงค์ของพระเจ้าให้สำเร็จในชีวิตของเขา เขาได้เรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น และที่จะทนต่อข้อบกพร่องหรือสิ่งที่น่ารำคาญของผู้อื่น ความรักไม่ส่วนตัวที่มีต่อผู้อื่นจะอำนวยผลต่อการสร้างสัมพันธ์ด้วยคุณธรรมที่มาจากพระเจ้า

10. การควบคุมตัวเอง แม้ผู้เชื่อได้พัฒนาวินัย การสำรวมใจ และระบบระเบียบในชีวิต ตั้งแต่ขั้นตอนความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณ แต่ในขั้นตอนการเป็นอิสระจากระบบโลกเขาสามารถควบคุมตนได้ดีกว่าเดิม จิตใจของเขาได้สะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์มากจนกระทั่งมุมมองของพระเจ้าได้ครอบครองจิตใจของเขาทุกครั้งที่เขาอยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเอาเหตุผลจากหลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นกำลังของเขา เขาไม่ได้ถูกหันเหไปด้วยอารมณ์ หรือคำแนะนำที่ไม่ดีของผู้อื่น

11. คุณสมบัติในการรับการทดสอบการก้าวหน้า เนื่องจากพระเจ้าไม่เคยให้ผู้เชื่อจะต้องทนทุกข์มากเกินไปที่เขาจะสามารถทนได้ ผู้เชื่อจำเป็นต้องเป็นอิสระจากระบบโลกก่อนที่เขาจะรับการทดสอบการก้าวหน้า เป็นการทดสอบซึ่งจะผลักดันเขาให้เข้าไปถึงการเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว

12. การเข้าสู่มิติใหม่แห่งชีวิตฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกเป็นผู้ที่มี “พระคริสต์ทรงสถิตอยู่ [ภาษากรีกใช้คำว่า κατοικεω ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า อาศัยอยู่ในบ้าน] ในใจ” คือพระเยซูคริสต์ทรงดำรงอยู่ในความคิดของผู้เชื่อเสมอ (เอเฟซัส 3:16-17)

การเป็นอิสระจากระบบโลก และ การทำความรักคุณธรรมให้สมบูรณ์แบบ

เมื่อผู้เชื่อได้พัฒนาการเป็นอิสระจากระบบโลกให้สมบูรณ์แบบแล้ว ถือว่าเขาได้พ้นจากประตูที่ 6 และมีความรักคุณธรรมแล้ว คือเขาได้พัฒนาความรักส่วนตัวต่อพระเจ้า

และความรักไม่ส่วนตัวที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ ความรักคุณธรรมเป็นการรวมประตูที่ 5 และ 6 ซึ่งได้สร้างความสามารถในการมีความสุขเต็มล้นในชีวิต อนึ่ง โดยรับฤทธิ์เดชจากการที่ผู้เชื่ออยู่ภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ความรักคุณธรรมเป็นเครื่องมือการแก้ไขปัญหาที่มีผลประโยชน์มากมายและหลากหลายแบบที่สุดที่มีในแผนพิธีการของพระเจ้า

ดังนั้น ยังตั้งอยู่สามสิ่งคือความเชื่อ [วิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ] ความหวัง [ความมั่นใจในพระพรที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานให้แก่เรา] และความรัก [ความรักคุณธรรม] แต่ความรักใหญ่ที่สุด (1 โครินธ์ 13:13)

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อและความมั่นใจเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาซึ่งผู้เชื่อสามารถใช้ตั้งแต่การเป็นทารกฝ่ายวิญญาณอยู่ และยังคงผลมากสำหรับผู้เชื่อที่โตแล้วเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ความรักส่วนตัวนั้นยิ่งใหญ่กว่าความเชื่อและความมั่นใจเพราะมันเป็นการแสดงถึงกำลังฝ่ายวิญญาณเฉพาะผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเท่านั้น ความรักคุณธรรมปรากฏจากชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อโดยเป็นความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้าและความรักไม่ส่วนตัวที่เขามีต่อเพื่อนมนุษย์ ในประตูที่ 5 ความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้าเป็นแรงจูงใจที่สูงสุดในชีวิต เมื่อผู้เชื่อรักพระเจ้าด้วยความรักส่วนตัวเขาก็มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนโดยอัตโนมัติ แล้วการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งจะทำให้ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณนั้นแข็งแกร่งขึ้นจนกระทั่งจะกลายเป็นอิสระจากระบบโลกของชาตตน ณ ประตูที่ 6 นี้คือกำลังภายในซึ่งได้ปรากฏเป็นความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์ คือ *ความรักคุณธรรมต่อผู้อื่น*

เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเน้นความสำคัญของความรักคุณธรรมในชีวิตฝ่ายวิญญาณถึงแม้ผู้เชื่อในยุคสมัยอื่นๆ ของประวัติศาสตร์รับพระบัญชาที่จะต้องรักพระเจ้าและผู้อื่น (มัทธิว 22:35-40) แต่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรสามารถรักด้วยความรักคุณธรรมที่เหนือกว่าเพราะฤทธิ์เดชที่ผู้เชื่อมีเมื่ออยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ลึกซึ้งกว่าหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่มีอยู่ในยุคอื่นๆ ก่อนยุคคริสตจักร ด้วย

ระบบฝ่ายวิญญาณนี้พระเยซูคริสต์ทรงเป็นตัวอย่างและเป็นผู้บุกเบิกหนทางของผู้เชื่อในยุคคริสตจักรในการปฏิบัติชีวิตด้วยความรักคุณธรรม ความรักคุณธรรมเป็นองค์ประกอบหลักของวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า และเป็นเครื่องมือการแก้ไขปัญหาที่เกิดผลมากกว่า ทรัพย์สินฝ่ายวิญญาณของวีรบุรุษในสมัยพระคัมภีร์เดิม

ความรักคุณธรรมทำให้ผู้เชื่อมีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข (capacity for life) และความรักคุณธรรมทำให้เขาเตรียมพร้อมที่จะมีความสุขในขณะที่เขาต้องเผชิญหน้ากับการทดสอบการก้าวหน้า หากปราศจากความรักคุณธรรม ผู้เชื่อไม่สามารถก้าวหน้าถึงการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณได้ และไม่สามารถถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์ ความรักคุณธรรมได้รับการอธิบายอย่างละเอียดในหนังสือ Christian Integrity⁴⁸ แต่ในที่นี้ผมจะสรุปถึงการที่ความรักไม่ส่วนตัวทำให้ความรักคุณธรรมสมบูรณ์ได้อย่างไร

คำจำกัดความของความรักคุณธรรม

ทรัพย์สินฝ่ายวิญญาณที่ประตูที่ 5 กับ 6 ของวงฤทธิ์เดชของพระเจ้าทำให้ผู้เชื่อสามารถรักด้วยความรักคุณธรรม ซึ่งเราสามารถแบ่งแยกเป็นความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้า และความรักไม่ส่วนตัวที่เขามีต่อเพื่อนมนุษย์ ในเวลาที่ผู้เชื่อได้พัฒนาความรักส่วนตัวที่เขามีต่อพระเจ้า เขาได้พัฒนาทัศนคติที่เขามีต่อตนเองจนกระทั่งเขามีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน (ประตูที่ 5) และต่อมาก็มีอิสระจากระบบโลก (ประตูที่ 6) สุดท้าย เมื่อการเป็นอิสระจากระบบโลกได้มั่นคงภายในจิตใจแล้ว เขาก็มีกำลังที่จะรักผู้อื่นด้วยความรักไม่ส่วนตัวอย่างสม่ำเสมอ

เราสามารถเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างความรักไม่ส่วนตัวและความรักส่วนตัวโดยดูจากประโยคง่ายๆ ว่า “ฉันรักคุณ” หากเป็นความรักส่วนตัว เราต้องเน้น

บทบาทและลักษณะของคนที่เป็ “คุณ” เช่น ความสวยงาม บุคลิก หรือเขาวนของผู้ที่ถูกรักนั้น ความรักส่วนตัวพึ่งความมีไมตรีต่อกันระหว่างคนที่รักและคนที่ถูกรัก จำนวนคนที่ผู้เชื่อจะรักได้ด้วยความรักส่วนตัวมีจำกัด เพราะความรักส่วนตัวขึ้นอยู่กับความสนิทสนม ความรู้ ความไว้วางใจ และการให้ซึ่งกันและกัน หากจะมีความสัมพันธ์ที่ดี ต่างฝ่ายก็ต้องตรงกับมาตรฐานและค่านิยมของอีกฝ่ายหนึ่ง

ในทางตรงกันข้าม ความรักไม่ส่วนตัวจำเป็นต้องพึ่งอาศัยผู้เป็น “ฉัน” คือผู้ที่รัก ผู้ที่รักมีลักษณะนิสัยอย่างไรบ้าง? เขามีคุณธรรมหรือไหม? คำว่า *ความรักไม่ส่วนตัว* ทำให้เราเข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องรู้จักกัน หรือคุ้นเคย หรือมีการให้ซึ่งกันและกัน หรือมีความสนิทสนมระหว่างผู้ที่รักและผู้ที่ถูกรัก ความรักไม่ส่วนตัวเป็นทัศนคติอันไม่มีเงื่อนไขซึ่งผู้เชื่อมีต่อ *ทุกคน* ที่เขาได้พบ ความรักไม่ส่วนตัวเป็นการแสดงคุณธรรมของเขา ซึ่งจะปรากฏให้ผู้อื่นได้เห็นผ่านความอดทน ความเมตตา กรุณา มารยาท และการเอาใจใส่ที่เขามีต่อผู้อื่น ความรักไม่ส่วนตัวไม่มีความลำเอียง อคติ การหน้าซื่อใจคด หรือการไม่เอาใจใส่ (insensitivity) ต่อความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น

ผู้เชื่อไม่สามารถรักด้วยความรัก *ไม่ส่วนตัว* ได้หากเขาไม่มีคุณธรรม แต่ก็ยังสามารถมีความรัก *ส่วนตัว* ต่อผู้ที่เขารู้จักได้เพราะนั่นไม่จำเป็นต้องมีคุณธรรม ใครก็ตามสามารถตกหลุมรัก การตกหลุมรักไม่จำเป็นต้องอาศัยคุณธรรม ความฉลาด หรือความสามารถพิเศษใดๆ ทั้งสิ้น ความรักส่วนตัวได้พึ่งคุณลักษณะของผู้ที่ถูกรัก ไม่ใช่ผู้ที่รัก ผู้ที่รักอาจถูกหลอกลวง หรือฝันว่าผู้ที่เขารักมีคุณสมบัติซึ่งในความเป็นจริงไม่มี ความรักส่วนตัวต่อผู้อื่นมักจะสร้างปัญหา และไม่สามารถแก้ปัญหาได้

อย่างไรก็ตาม ความรักส่วนตัวสามารถประกอบด้วยคุณธรรมจาก 2 แหล่ง ซึ่งทำให้ความรักส่วนตัวนั้นมีคุณค่า สำหรับทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ การปฏิบัติตามหลักการและกฎต่างๆที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้เพื่อสังคมที่สงบสุข (the Laws of Divine Establishment) ได้ส่งเสริมความรักส่วนตัวให้แข็งแกร่งและมีคุณค่า ส่วนผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ การเป็นอิสระจากระบบโลกได้สร้างความรักคุณธรรมซึ่งได้ค้ำจุนความรักส่วนตัวที่เขามีต่อผู้อื่น

48. R.B.Thieme, Jr., *Christian Integrity*, 102-27

ผู้เชื่อไม่จำเป็นต้องมีความรักไม่ส่วนตัวที่จะรักพระเจ้า ด้วยว่าพระองค์ทรงสมบูรณ์แบบทุกประการและสมควรที่จะเป็นเป้าหมายของความรักของผู้เชื่อ หากคิดว่าผู้เชื่อจะต้องอดทนต่อพระเจ้าก็เป็นความคิดที่ไร้เหตุผลและหมิ่นประมาทพระลักษณะของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ผู้เชื่อต้องมีคุณธรรมถึงจะมีความรักส่วนตัวต่อพระเจ้าเพราะการเชื่อฟังต่อพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งในความรักที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้า (ยอห์น 14:15) เพราะฉะนั้น คุณธรรมเป็นคุณสมบัติจำเป็นทั้งในความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้า และ ความรักไม่ส่วนตัวที่เขามีต่อเพื่อนมนุษย์ นี่คือการรักสองประเภทซึ่งทำให้ความรักคุณธรรมแข็งแกร่ง

ความรักประเภทต่างๆ

เราสามารถเห็นคุณค่าของความรักคุณธรรมได้อย่างชัดเจนขึ้นเมื่อเอามาเปรียบดูกับความรักประเภทอื่น

1. ความรักปลอม (psuedo love)
2. ความรักที่พึ่งคุณธรรม (virtue-dependant love)
3. ความรักคุณธรรม (virtue-love / *อากาเป*) คือ ความรักส่วนตัวต่อพระเจ้า และ ความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์

ความรักปลอมเป็นความเย่อหยิ่งที่ซ่อนตัวข้างหลังอารมณ์หรือการหลอกลวง ความรักปลอมใช้ผู้อื่นเพื่อตอบสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง สนองความมักใหญ่ใฝ่สูง หรือใช้เขาช่วยชูจิตหนุนใจเพราะจุดอ่อนหรือความผิดพลาดของตน มีหลายอย่างที่มีมนุษย์ชอบคิดว่าเป็นความรักแท้แต่เป็นความรักปลอม ความรักปลอมเป็นสาเหตุใหญ่ของความทุกข์ของมนุษย์ แต่ผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณไม่ถูกหลอก เพราะเขาได้พัฒนาความรักคุณธรรมภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ความรักที่พึ่งคุณธรรมรวมถึงความรักด้วยอารมณ์ (romance) และความรักระหว่างเพื่อน (friendship) ในความสัมพันธ์เช่นนี้ คนที่รักชอบตั้งให้ผู้ที่เขารักเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต อย่างไรก็ตาม ไม่มีมนุษย์คนใดที่สมบูรณ์แบบ ในที่สุดความจริงต้องปรากฏขึ้น หรือ แม้เราอาจมองคนที่เรารักว่าเป็นมนุษย์ที่พลาดได้ และไม่ได้คาดหวังมาจากเขา แต่ความคิดส่วนตัว การเปลี่ยนแปลง และความผิดพลาดซึ่งเป็นผลจากธรรมชาติบาปจะนำความเครียดเข้าแทรกในความสัมพันธ์ระหว่างสองคนนั้น แต่แท้ที่จริงแล้ว นี่เป็นแค่ครั้งหนึ่งของปัญหาความสัมพันธ์

ตัวการที่สำคัญกว่า คือ จุดอ่อน ข้อบกพร่อง และการเปลี่ยนแปลงของผู้ที่รัก ซึ่งเขาได้นำเข้ามาพบกับจุดอ่อน ข้อบกพร่อง กับการเปลี่ยนแปลงของผู้ที่เขารัก ความสนิทใจเปิดใจซึ่งกันและกันอาจช่วยก่อปัญหาให้ใหญ่โตกว่าเดิมแทนที่จะคลี่คลายปัญหา ในความรักส่วนตัว ปัญหาของฝ่ายหนึ่งจะรวมกับปัญหาของอีกฝ่ายหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่สามารถจัดการกับปัญหาของตนไม่อาจจัดการกับปัญหาของผู้อื่นที่อยู่ใกล้ตัวเขา ส่วนผู้เชื่อที่ไม่เป็นอิสระจากระบบโลก ความรักส่วนตัวจะเป็นสิ่งที่ควบคุมไม่ได้และอยู่ได้ไม่นาน

ความรักส่วนตัวระหว่างมนุษย์สองคนซึ่งไม่สมบูรณ์แบบจะต้องเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ความรู้สึก สุขภาพร่างกาย การเรียงลำดับความสำคัญในชีวิต (เช่น การศึกษา ธุรกิจ หรืองานอดิเรกต่างๆ) ความคิดเห็น (ถูกหรือผิดก็ตาม) และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมกับสังคมที่เราอาศัยอยู่วันต่อวัน เรื่องจุกจิกจะต้องเข้ามาอย่างสม่ำเสมอ ในสายตาของผู้ที่รัก ผู้ที่เขาได้รักนั้นมักจะเปลี่ยนจากคนน่ารัก กลายเป็นคนไม่น่ารัก เดียวกันน่ารักอีกครั้ง หรือ จากคนที่ตอบสนองดีต่อเรา กลายเป็นคนไม่เอาไหน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าความรักส่วนตัวจะสร้างปัญหามากแค่ไหนในความสัมพันธ์ระหว่าง 2 คน แต่ความรักไม่ส่วนตัวของผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกจะนำคุณธรรมและความมั่นคงมาถึงความสัมพันธ์นั้น

อุปสรรคอันซับซ้อนที่มีอยู่ในความรักระหว่างคู่รักและเพื่อนยังมีการแก้ไข ปัญหา ความสัมพันธ์ที่คงามเป็นไปได้หากความสัมพันธ์นั้นสร้างบนรากฐานคุณธรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างคูรักหรือเพื่อนจำเป็นต้องมีคุณธรรมถึงจะสำเร็จ แต่ทุกคนจะต้องนำคุณธรรมของเขาเข้ามาถึงความสัมพันธ์นั้น

พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมระบบซึ่งผู้เชื่อสามารถพัฒนาคุณธรรมของเขา ระบบนี้คือวงฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งเป็นราชวงศ์ของผู้เชื่อ และ แผนพิธิการของพระองค์ ผู้เชื่อได้พัฒนาคุณธรรม ณ ประคูดที่ 5 กับประคูดที่ 6 ของวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า

เมื่อผู้เชื่อเป็นอิสระจากระบบโลกแล้ว เขาสามารถใช้ความรักคุณธรรมเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่สำคัญในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขา ความรักคุณธรรม ไม่ว่าจะต่อพระเจ้าหรือเพื่อนมนุษย์ เป็นกำลังภายในซึ่งทำให้ผู้เชื่อก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณ เพราะความรักคุณธรรมเขาจึงพร้อมที่จะเผชิญกับการทดสอบการก้าวหน้า ซึ่งเป็นประเภททนทุกข์เพื่อเป็นพระพรขั้นต่อไปในการเติบโตขึ้นถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ